

Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church, O.County, California

CHURCH NEWSLETTER

January – March 2018

Parish Center Location: 2148 Michelson Drive (Irvine Corporate Park), Irvine, CA 92612
Fr. Blasko Paraklis, Parish Priest, (949) 830-5480 • Aleksandar Zlatic, Parish Board President, (949) 391-5686

<http://mostholytheotokos.com>

GOD BECOMES HUMAN TO SHOW US THE WAY

Father Thomas Fitzgerald

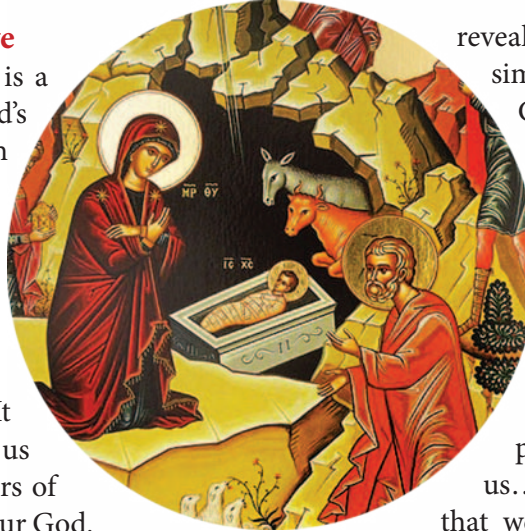
What shall we offer you, O Christ? Who for our sake appeared on earth as a human? Every creature made by you offers you thanksgiving. The angels offer you a hymn, The heavens, a star, The magi, gifts, The shepherds, their wonder, The arth, its cave, The wilderness, a manger, And we offer to you, a Virgin Mother. – Vesper Hymn

The Expression of Divine Love

The story of the birth of Christ is a vivid reminder of the depth of God's love for us. He loves us so much that he has entered into life in this world in the person of Christ. The infinite God mysteriously accepted the limitations of our humanity. It was not enough for God to act through signs and wonders of the physical world. It was not enough for God to guide us through the prophets and teachers of old. No, this was not enough for our God.

To express his boundless love for us, the Living God appeared among us in the person of Christ Our Lord. By fully identifying himself with us, Christ has come to teach us, to heal us and to lead us back to the Father. He has come to remind us that we are the Father's precious daughters and sons. As St. John the Evangelist says: "God so loved the world that he sent His Only begotten Son so that all who believe in him will not be lost but will have eternal life" (Jn. 3:16).

Many years before the Beatitudes were taught and many years before His glorious Resurrection, Christ

revealed God's love for us through the simple events of his birth. The Lord of Glory demonstrated his love for us simply by entering into our life and by sharing in all that is truly human. St. Basil the great reminds us of this saying: "Every act and every word of our Savior is a guide for holiness and virtue. For this reason he became human, so that in images he may depict both holiness and virtue for us...For this reason he bears a body so that we may imitate His life" (Ascetical

Principles, 1)

Through His birth in Bethlehem, Our Lord reveals to us the breath and depth of God's love for us. Whether we see him as the child in Bethlehem, the teacher in Galilee, or the Risen Lord in Jerusalem; Christ is truly the greatest gift of the Father 'for us and for our salvation.'

A Sense of Wonder

The story of Christ's birth speaks to us about the mysterious ways of God. The Triune God acts in ways that

we do not always expect! His ways are truly wonder-filled. For centuries, the Ancient Israelites had expected the Messiah. The prophets, especially Isaiah and Jeremiah, called the people to readiness and openness to God's actions. Their message provided the people with indications about the coming Messiah.

Yet, when 'the fullness of time had come' (Gal. 4:4), the Messiah did not arrive as a conquering hero in a golden chariot with pomp and splendor. He was not robed in expensive clothing. He did not appear in the capital city. Throngs of adoring followers did not accompany him.

When the Messiah finally arrived, he came first as a baby. He was born to a young girl who was not formally married. The event occurred in the simple village of Bethlehem. He was sheltered in a place reserved for animals because the inn was full. There, in such simple circumstances, "the Word became flesh and dwelt among us, full of grace and truth..." (Jn.1: 14). This is the mysterious way of God!

Through the Christmas story, Our Lord reveals that God acts in ways that we do not always expect. We cannot shape the mighty acts of God to our limited understanding. The Triune God is greater than our limited perceptions of Him. He acts in mysterious and wondrous ways to draw us to Him and to one another in love.

An Open Heart

The persons who are involved in the story of Christ's birth were all quite different. Mary and Joseph were humble travelers seeking a place of shelter. The shepherds were simple men of the land tending their flocks. The wise men were wealthy and aristocratic foreigners wandering in a strange land.

Yet, each of them shared a common characteristic. They opened their hearts to the actions of the Lord who mysteriously led them to the village of Bethlehem. Each of them permitted God to act in their lives.

Mary and Joseph were willing to change their whole life to nurture and protect the child Jesus. The shepherds were willing to hear the words of the angels. The wise men were willing to follow the star. We remember them to this day because they opened their hearts and trusted in the Lord.

Through His birth in Bethlehem, Jesus reveals that we too must open our hearts to his presence and actions. God wants us to share in His work of reconciliation. Like the participants in the first Christmas, we too are called to be person whose hearts are open to the divine presence and actions.

Centering the Season on Christ

The story of the birth of Christ and its true significance is often clouded by the commercialism of the season. There is a very frenzied pace to these days which can so easily depersonalize us and dampen the true joy of the season. The stores tempt us for weeks on end to buy this thing or by that thing. Some of us prefer to speak of the 'Holiday Season' rather than of Christmas. Many schools have forbidden the remembrance of Christ's birth in the classroom. Yes, throughout our society, many fail to remember that the coming of Christ is truly at the heart of the Christmas celebrations.

What can we do? Let us remember that the season celebrates the love of God revealed in the coming of Christ. For those with faith, the colored lights, the green trees, the wreaths and the flowers are the symbols of the joy of Christmas. Let us celebrate the joy of Christ's coming!

Let us share the love of God with others. Christ has come to bear witness to the Father's love for us. We too can share this love with others, especially with the poor and less fortunate among us. We can be sensitive to those who cannot easily celebrate because of a loss in their lives. Let us be the ambassadors of God who share His care and philanthropy.

Let us seek the Lord with an open heart as the shepherds and wise men did. This means that we find opportunities for prayer and meditation, for reading the Scriptures related to Christ's coming. This means that we can make Christmas a special day by participating in the Divine Liturgy and by receiving Holy Communion with reverence for God, with faith and with love.

To Christ Our Lord be glory, now and forever and unto the ages of ages. Amen.

Fr. Thomas FitzGerald is Professor of Church History at Holy Cross Greek Orthodox School of Theology in Brookline, Mass.

Свети Николај Велимировић

РОЂЕЊЕ ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА

Христос се роди, љубазна браћо и децо!

Где се роди Христос? Не у царским дворовима, да не кажу подвлашћени: Он је с царевима а није с нама!

И не у богаташкој раскоши, да не кажу сиромаси: Он је с богаташима а није с нама!

И не у великом граду, где бедни људи тешко долазе до стана, да се на каже: Стеснио нас је!

И не у топлој соби, да не кажу страдалници по хладним избама: лако је њему!

И уопште не међу људима, да не кажу људи: тежак нам је!

Него се благи Господ родио међу овцама, које му ништа нису замериле. Родио се на месту ничијем, у пећини хладној, између града и села, између својина и присвојених баштина. Родио се на стопи земље ничије, Божије. Ту стопу земље нико није искоришћавао, осим овце, и оне сасвим ретко. И овце му нису замериле, што се родио код њих, на камену застртом сламом.

У ту пештеру не улазе више овце бесловесне него само словесне. Ту је сада олтар, и многа кандила, ту молитве и службе, ту сузе и покајања, ту олакшање душама људским.

Свакога Божића у тој пештери служи Патријарх Јерусалимски врло свечану службу Божју. И ове године на данашњи дан он ће служити и појати са свештеницима и народом: Рођење твоје Христe Боже наш – засија светлост свету! И још ће се у тој пештери понављати као и увек она анђелска песма, коју су ангели певали около пештере оне ноћи када се Господ родио: Слава Богу на висини, мир на земљи, добра воља међу људима.

Певајте и ви ту песму. Њоме је изречен смисао доласка и рођења Сина Божјег на земљи. Цео устав живота нашег. Да се слави Бог, да буде мир на земљи, да се зацари добра воља међу људима. То је било онда најпотребније. То је данас најпотребније свему роду људском.

Стојећи оборених глава у пећини благословеној ми поклоници дивили смо се, где се велики Господ и Спас наш родио. Родио се на камену ничијем, да свима буде прав, и да свима понуди спасење. Родио се у мраку, као да покаже да је дошао у мрак овога света – Он, велика Светлост.

Па смо се онда питали оборених глава: када се Господ јавио свету? Јавио се у мучно време, када се Бог није славио, када није било мира на земљи, и када је место добре воље владала зловоља међу људима.

Он се није јавио у време каквога праведнога цара, да се не каже: помагао му је тај цар!

Нити се Он јавио у време поштења и правде међу људима, да се не каже: лако је било наговорити поштене на поштење и праведне на правду!

Нити се Он јавио у време радости и светлости у срцима људским, да се не каже: што је морао доћи да радује радосне и светли просвећенима!

Него се кротки Господ јавио у време цара крволока у Јерусалиму, и царева тирана по свим народима и племенима.

Јавио се он у време упрљаног поштења и погаже-не правде међу људима.

Јавио се усред свеопште жалости и очајања и мрака у душама свију људи.

У то време родио се Син Божји свету, баш у то време када је најпотребнији био свету, и када људима није могао помоћи нико осим Њега.

Зато су Га поздравили добродошлицом и ангели и људи, и сиромашни и богати, цареви и мудраци са Истока.

О, како би Га и ми данас поздравили, да се јави! О, како је он данас потребан завађеним народима,

огрубелим људима, отупелим савестима, заслепљеним душама! Као насушни хлеб гладноме, и као изворска вода жедноме!

Народима и људима нашега времена нико није потребнији од Њега. Нико им, уопште, данас није ни потребан осим Њега.

Без Њега су многи заборавили славити Бога на висини. Без Њега су народи вођени из рата у рат, из несреће у несрећу. Без Њега је зловоља узела маха међу људима и распламтила огањ пакости и саможивости.

Он једини је потребан свету. Нико други. О, кад би се Он опет јавио! Но зар се Он не јавља? Зар Он није обећао следбеницима Својим: Ево ја сам с вама у све дане до свршетка вијека. Амин.

Амин, Господе! Буди с нама, јер тонемо. Јављај се што чешће и у што више срца људских. Осветли нас умом Твојим и загреј нас љубављу Твојом. Осветли и загреј тамне и хладне пештере срца људских, као што си негда осветлио и загрејао пештеру Витлејемску присуством Својим. Да би опет оживело славље Бога, да би се установио мир међу народима, и зацарила добра воља међу људима.

Простримо душе наше под ноге Његове као сламу. Нека Он гази. Нисмо достојни ни Његовог гажења а камоли љубави Његове. Но, Он и кад би хтео газити газио би да излечи а не да убије. Јер, Он је сав Љубав, сав Милост, сав Разум и чистота. Он нас неће згазити, иако смо то заслужили више него црви под ногама нашим. Он ће нас помиловати, и опростити покајницима. И миловаће, и праштаће, све до Последњег Суда. Но знајте, да је проречено, да ће Дан Суда Христовог гранути изненадно.

Похитајмо стога сви да се покајнички поклонимо Господу, који се јавља. Да, и који ће се на крају јавити у сили и слави великој, да суди свим живим и мртвим. Похитајмо, браћо и децо, да прославимо песмом и правдом Господа Исуса и Његову Свету Матер, Он тиме не добија ништа. Шта би и могао добити Најбогатији од најсиромашнијих? Но тиме ми добијамо све: и живот, и здравље, и мир, и добру вољу, и разум и – царство бесмртно.

Теби Господе, Спаситељу и Препородитељу наш, слава и хвала, са Оцем и Духом Светим, сада и навек. Амин.

Св. Николај Охридски и Жички,
Охрид 1930. године

У Богомладенцу Христу, љубљена браћо и сестре, Честитам вам Празник Рођења Господа нашега Исуса Христа, сверадосним божићним поздравом:

Мир Божији! Христос се роди!

Ни један догађај у историји човечанства, пре овог чудесног догађаја, није донео толико радости људима и целој природи као што је рођење Христово! Небо и земља су се радовали тада и још увек се радују доласку Спаситеља у свет!

Пре рођења Христовог, вековима су људи живели у „тами и сенци смрти“ – у егзистенцијалној самоћи и покушавали на разне начине да својим сопственим снагама дођу до Бога, да Га учине приступачним. Свети апостол и еванђелист Јован каже: „Бога нико никад није видео Јединородни Син га објави“. Господ Исус Христос је Својим оваплоћењем учинио Бога приступачним човеку и објавио нам – открио да је Бог Љубав. Тиме је Небо „спустио“ на земљу а нас са земље уздигао на Небо! Царство небеско је учинио приступачним свима нама; Човек је поново постао становник Царства Небеског - житељ Раја из кога је сам себе изгнао окренувши се од Бога Животодавца.

Шта је нама данас потребно да чинимо да би нас Он препознао као Своје? Потребно је да га препознамо као што га је препознало небо и послало зез-

Beloved in the Godchild Christ brothers and sisters, I wish you a most blessed feast of the Nativity of our Lord Jesus Christ and I greet you with the most joyous greeting:

Peace of God! Christ is Born!

No event in human history, before the miraculous Nativity of our Lord, brought so much joy to mankind. All of creation rejoiced in the birth of Christ: heaven and earth exulted in His arrival; we still delight in the coming of the Savior of the World.

Before the birth of Christ, people lived in “darkness and the shadow of death” – in existential loneliness. They attempted in various ways, with their own abilities, to make God accessible – to reach God, to make Him visible and approachable. Saint Apostle and Evangelist John says: “No one has seen God at any time... The Only begotten Son... He has declared Him,” (Jn. 1:18). Our Lord Jesus Christ through His Incarnation made God approachable to man and revealed that God is Love. Through His incarnation, God “lowered” heaven to earth so that all of us on earth can be elevated to heaven! The Kingdom of Heaven was made accessible to all of us. The inhabitants of Paradise had been chased out for turning away from God the only Life-Giver; with Christ’s birth, the opportunity for man to again become a citizen of the Heavenly Kingdom is realized!

What do we need to do today so that God may recognize us like one of His own? We need to recognize Him, the same way Heaven recognized Him at His birth by sending

ду изнад Витјелема да Га објави, да га ангелски прославимо кличући речима анђела Божијих: „Слава на Висини Богу и на земљи мир, међу људима добра воља!“ а да своје срце учинимо топлом витлејемском пећином у које ћемо примити и уселити Богомладенца Христа и Његово свето учење! Има ли бољег програма, бољег рецепта за људски живот на земљи од Светог Јеванђеља?

Упркос свим знацима и чудесима отврдла срца ни тада ни сада нису препознали Христа као свога Бога и Спаситеља. Неверници га нису препознали као Бога јер не прихватају Његову благу вест, Његов спасоносни план за цело човечанство, за све народе, за све векове, који је објављен у божићној анђелској песми.

Богу хвала, милиони и милиони верујућих људи прихватили су и прихватају Христа као јединог истинитог Бога и Спаситеља и Његово Свето Јеванђеље, као рецепт живота и живећи по том рецепту преображавају своје животе и животе људи у целој свету који уносе мир и добру вољу међу људима. Људи који дођу у додир са Христом кроз Његову свету Цркву и Његово Свето Јеванђеље иду другим путем, путем правде и истине, путем жртвене љубави, путем мира и истинске радости.

Радост наше Заједнице овог Божића и ове године је велика, јер нам се указала прилика, добротом Његове Екселенције, Господина Милана Панића и свих вас, да с Божјом помоћу у скорој будућности почнемо са остварењем наших дугогодишњих жеља грађњом цркве и културно-образовног центра за нашу Заједницу. Биће то најбољи поклон новорођеном Христу, нашој деци и будућим поколењима.

Надам се да ћете учинити све од себе да ову Парохију помогнете финансијски, сваки према својим могућностима; и да ћете својим животом, хришћанским делима и благодаћу Божјом постићи и духовно савршенство, и да ће ова Парохија бити у истини жива Црква Христова. „А Бог је кадар учинити да и међу вама пребива изобилна Божја благодат, да у свему имајући довољно свега, изобилујете у сваком добром делу“. (Друга Коринћанима 9:8)

Унапред вам хвала и Господ нека вас благослови и награди за ваш допринос грађењу храма посвећеног Рођењу Пресвете Богородице.

***Желим вам срећан и блајословен Божић
и Нову 2018. годину!***

С љубављу, у Богомладенцу Христу,
О. Блашко Параклис

a special star above Bethlehem to reveal Him and we need to celebrate Him like the angels did by singing the angelic hymn: “Glory to God in the highest, and on earth peace and good will among men!” We must make our hearts the warm cave of Bethlehem in which we shall receive and settle the Godchild Christ together with His teachings! Is there a better recipe for human life on earth than the Holy Gospel?

In spite to all the signs and miracles we must note that a great hardness of heart caused some people then and now to fail to recognize Christ as their God and as their Savior. Hard-hearted people did not recognize Him as God because they do not want to accept His good news, His salvation plan for the whole mankind, for all the nations, for all ages, which was announced in the Christmas angelic hymn.

But thank God millions and millions of true believers have accepted Christ as their only true God and Savior and His Holy Gospel, as a recipe for life. As Orthodox Christians, we know that by living according to the recipe of salvation we can change and transfigure our lives and the lives of others to bring peace to the world and good will among all people. People who encounter Christ through His Holy Church and His Holy Gospel have a roadmap that shows the way: the way of truth, the way of justice, the way of sacrificial love, the way of peace, and the way of true joy.

The joy in our community this Christmas and this year is great! We are again given the opportunity through the generosity of His Excellency Mr. Milan Panic and the generosity of all of you. With God’s help, in near future we will begin to realize our desire to build a Holy church and a cultural-educational center for our community. Now that would be a glorious gift for our children and future generations to present to the newly born Christ-child!

I anticipate that you will do everything that is within you to financially help this parish—everyone according to their abilities. I pray that with the grace of God and through Christian deeds, you may acquire spiritual perfection so that this parish will truly become the LIVING CHURCH OF CHRIST. “God is able to make all grace abound to you, so that in all things at all times, having all that you need, you will abound in every good work.” (II Cor. 9:8).

I thank you in advance and may our Lord bless and reward you for your contribution toward the building of the temple dedicated to the Nativity of the Most Holy Theotokos.

***I wish you a most blessed Christmas
and Happy New 2018 Year!***

With love in Christ,
Fr. Blasko Paraklis

The Entrance of the Theotokos

Saint Gregory Palamas

...the choice of the future Mother of God, beginning with the very sons of Adam and proceeding through all the generations of time, through the Providence of God, passes to the Prophet-king David and the successors of his kingdom and lineage. When the chosen time had come, then from the house and posterity of David, Joachim and Anna are chosen by God. Though they were childless, they were by their virtuous life and good disposition the finest of all those descended from the line of David. And when in prayer they besought God to deliver them from their childlessness, and promised to dedicate their child to God from its infancy. By God Himself, the Mother of God was proclaimed and given to them as a child, so that from such virtuous parents the all-virtuous child would be raised. So in this manner, chastity joined with prayer came to fruition by producing the Mother of virginity, giving birth in the flesh to Him Who was born of God the Fa-

ther before the ages. Now, when Righteous Joachim and Anna saw that they had been granted their wish, and that the divine promise to them was realized in fact, then they on their part, as true lovers of God, hastened to fulfill their vow given to God as soon as the child had been weaned from milk. They have now led this truly sanctified child of God, now the Mother of God, this Virgin into the Temple of God. And She, being filled with Divine gifts even at such a tender age, ...She, rather than others, determined what was being done over Her. In Her manner She showed

that She was not so much presented into the Temple, but that She Herself entered into the service of God of her own accord, as if she had wings, striving towards this sacred and divine love. She considered it desirable and fitting that she should enter into the Temple and dwell in the Holy of Holies.

CHRISTMAS GIFT

NAME / IN NAME OF: _____

ADDRESS: _____

CITY / STATE: _____ ZIP: _____

Christmas Donation \$ _____

Make your check payable to: **Nativity of Most Holy Theotokos Church**
Please Mail to: **2148 Michelson Drive, Irvine, CA 92612**

THANK YOU!

SETTING COURSE FOR A BRILLIANT FUTURE

*Fr. Blasko and the Parish Council would like to wish all our parishioners,
family, and friends a blessed Christmas and New Year*

2017 was an extraordinary year for our Parish. We were blessed that His Excellency, Mr. Milan Panic offered to match all donations to the Building Fund up to \$1 million to help us acquire a permanent home for our Church. We created a dedicated Building Fund account that is held in a separate bank from our savings and checking accounts that are used for operating expenses. Presently, we have approximately \$600,000 eligible for the match. While this is an enormous amount of money and a great start, we will probably need in the neighborhood of \$2.5 million to purchase an existing building to renovate or to buy land in Orange County.

Great News! Mr Panic has agreed to extend the match period until Pascha this year! if you intend to donate to our Building Fund, and we certainly hope that you are, it would be great if you could donate as much as you can before Pascha.

In November, we gathered together a group of Stewards and Building Fund donors to develop a vision and plans for our new Church. You can see some of our notes on the wall in our Fellowship room. The plans are being developed and will be presented for approval by our Parish Council in the next month. In the meantime, we're searching for properties so that we can gain a better understanding of the market and to be ready when the time comes to make a decision. Any decision to purchase a building or land will require the approval of our Church Stewards. You may become a Church Steward and have a voice in the future of our Church by completing a 2018 Stewardship Form which is available in the narthex of our Church or on our website at www.mostholytheotokos.com.

Our most important duty is to support the continued operation of our Church. Having an opportunity for a new Church is certainly a reason for optimism and excitement. But it can draw our attention away from our most basic need, ensuring that our Church is sustainable. We did have to draw from our savings last year in order to pay our expenses. As you know, we rely mainly on your financial contributions to pay the bills. We are very grateful for the support of our Church Stewards. Please be as generous as you can in considering your Stewardship commitment this year. There is another aspect of Stewardship that requires our attention. That is our contribution of time and talents. As is the case in many non-profits including ours, the business of operating our Church falls on too few of us. We simply need more people to help especially during this time when there is so much that needs to be done. Please consider helping when called upon. There are few things that are more important or more rewarding than helping the Church. Thank you.

Let us pray that this year will mark the beginning of a new and brilliant future for the Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church.

With Gratitude and Love in Christ,
John Vukasovich, Building Fund and Stewardship Chairman

Професор
Др Радмило Достанић

Митрополит Стеван Стратимировић

Стеван Стратимировић је рођен у Кулпину 27. децембра 1757. године. Основну школу је учио у Кулпину и Бегечу. Два нижа разреда Латинске школе учио је у Новом Саду. Наставио је школовање у Сегедину и Вацу. У Будиму је студирао право које је наставио да учи у Бечу.

Крајем 1783. године Стратимировић је дошао у Карловце са намером да се посвети свештеничком позиву. У доношењу ове одлуке велики удео је имао митрополит Путник. У то време у Карловцима није било никакве богословске школе, па је Стратимировић своје теолошко образовање морао да стиче приватно. То је учинио код Јована Рајића, тада најученијег српског богослова.

У јерерхијским степенима Стратимировић је напредовао невероватном брзином. Митрополит Путник га је 25. маја 1774. године рукоположио за ђакона, а, три дана касније произведен је у архиђакона. Постригао се 29. јуна и већ 6. јула рукоположен је за јеромонаха и произведен за синђела. Исте године 15. августа Митрополит га производи за архимандрита. Године 1786. 15. маја изабран је за владика вршачког а 15. јуна исте године посвећен је за будимског епископа. Ако се свему овоме дода да је на Темишварском сабору 1790. године, након смрти митрополита Путника, изабран за митрополита са непуне 33 године живота, онда се може рећи да такво вртоглаво напредовање није забележено у историји Српске православне цркве. На челу Карловачке митрополије био је 46 година, све до смрти у ноћи између 23. и 24. септембра 1836. године. Толико дуго није нико био на челу Митрополије ни пре ни после њега.

Оснивања Прве српске гимназије

Када је 13. августа 1791. године митрополит Стратимировић сазнао да богати Карловчанин Димитрије Анастасијевић Сабов жели да завешта 20.000 форинти за добробит српског народа, отишао је код њега и успео да га наговори да тај новац завешта за оснивање гимназије. Колико је то била велика сума, може се видети ако се упореди са податком да је просечна плата била једва 200 форинти. Сутрадан је пред великом групом грађана Сремских Карловаца јавно саопштена ова жеља Сабовљева. Том приликом сакупљено је још 17.240 форинти добровољних прилога од 87 грађана. Овај дан је забележен као дан оснивања Гимназије. Пред скупљеним грађанима је састављено задужбинско писмо које је Сабов јавно потписао. Осим осталог, у њему је одређено да врховни патрон овог завештања буде митрополит Стратимировић.

Стратимировић није био заслужан само као оснивач Прве српске гимназије, него и као њен старатељ, непрестано се ангажујући да она несметано ради и развија се. Тако је пре конкурса ангажовао др. Јована Гроса, који је у историји Гимназије забележен као њен први директор. Осим тога, основао је Алумнеум за ученике Гимназије и Богословије. Тиме је омогућено да се и сиромашни ученици школују у Карловцима. Несторовић је у свом првом завештају о обиласку школа (1810) написао да Стратимировић о свом трошку издржава 28 сиромашних ђака у Карловцима.

Стратимировић, заједно са Гедеоном Петровићем, има велике заслуге за оснивање Новосадске

православне гимназије. Власт није била распложена да се у Новом Саду итвори та школа, пошто већ скоро 20 година у непосредној близини постоји Карловачка гимназија. Захваљујући Стратимировићевом заузимању добијено је одобрење за отварање ове школе.

Оснивање Карловачке богословије

Темишварски сабор је обавезао митрополита Стратимировића да за образовање свештеничког кадра оснује Генералну семинарију. Идеја о оснивању овакве институције зачела се пре овог сабора. Владика Мојсије Путник био је иницијатор предлога за њено оснивање. Још 1785. године направљен је план зграде са трошковником, план о устројству, наставни план и начин обезбеђивања финансијских средстава. Семинарија је требало да буде у Темишвару. У међувремену владика Путник је постао митрополит и прешао је у Карловце. Због тога је захтевао да се семинарија оснује у Карловцима.

Иако су највише аустријске власти подржавале оснивање овакве институције Стратимировић је био против. Основни разлог таквог ставе био је садржан у следећем: „Стратимировић је добро знао куда би одвело мешање највише државне власти у одређивање наставног градива једне православне богословије, нарочито у једној ултра – католичкој земљи, каква је била двојна монархија.“ (1. Стр. 35)

Уместо Семинарије Стратимировић је 1794. године у Сремским Карловцима основао Богословију. Она је била намењена младим људима који се опредељују за свештенички позив из Архиђијезе. Међутим, она је примала ученике из осталих епархија, јер је у то време била једина школа за припремање свештеника православне исповести код Срба у Аустрији. У школу су се примали ученици са завршеном тривијалном школом, али их је било и са гимназијом. Стратимировић је био принуђен да за наставнике постави духовна лица са свог митрополитског двора, јер других није било.

Наставни план је садржавао следеће предмете:

Први разред

- Словенска наука о језику (граматика старословенског језика и црквенословенски језик),
- Догматско богословље или верска доктрина,

- Морално богословље,
- Ритуал (црквено појање и тумачење јеванђеља).

Други разред

- Историја хришћанске вере и православне цркве,
- Пастирско богословље,
- Катихетика,
- Омилитика (црквено беседништво),
- Методика за учитеље тривијалних школа.

Методика се предавала због тога што ће неки ученици по завршетку Богословије радити као учитељи. Осим тога, многи ће од њих бити месни школски директори, па им је знање методике због тога потребно.

Временом је ова Богословија постала веома добра школска институција, па је била узор осталим богословијама које су осниване у српским православним епархијама. О томе сведочи следеће мишљење: „Његова богословија у Сремским Карловцима није могла подмирити све потребе цркве, али је послужила као узор и путоказ којим треба ићи.“ (1. Стр. 36)

На крају треба рећи да је Стратимировић подржавао устанке у Србији (Први и Други) и заговарао оснивање Српске државе и тиме доводио у опасност не само свој друштвени положај, него и личну слободу. Ако се свему томе дода и успешан рад на унапређењу православне цркве Срба и Румуна у Аустријској царевини онда се може потпуније оценити његов целокупан рад.

Извори

1. Слијепчевић Ђ. (1936); Стеван Стратимировић, Београд.
2. Руварац Д. (1931); Митрополит Стеван Стратимировић.
3. Скерлић Ј. (1966); Српска књижевност у 18. веку, Београд.
4. Сава, епископ шумадијски (1990); Српски јерарси, Београд.
5. Текелија Сава (1861); Одломак рукописа, Даница.
6. Гавриловић А. (1901-1904); Знаменити Срби 19. века, Загреб.

This commitment I
make to secure a Christ-
centered life for myself
and my family.

...to return to God the
first fruits from the gifts

He has bestowed upon
me.

...to assist my Lord in
the mission of spreading
His Gospel.

...to anchor my personal
commitment in Christ,
and to do my share in
serving **His people.**

2018 Stewardship Pledge Form

NAME _____

ADDRESS _____

CITY _____

TELEPHONE _____

I COMMIT MYSELF TO CHRIST AND HIS CHURCH THROUGH THIS PLEDGE.

TOTAL PLEDGE FOR 2018: \$ _____

To be paid: ____ weekly ____ monthly ____ quarterly ____ in full

SIGNED _____

DATE _____

Plan Ahead: **PARISH BOARD ELECTIONS**

Elections for the 2018 Parish Board will be held at our Annual Meeting in February or March in 2018. The exact date will be determined by the Parish Council.

Who is eligible to serve on the Parish Board?

The baptized Orthodox Christian, man or woman, who is a practicing member of the faith, participates in the sacramental life of the Church faithfully, who seeks to live his or her life fully in accordance with the Gospel and the canons of the Church and has been a member and steward of the parish prior to elections.

We have a strong and active Board today, who fairly share the responsibilities so that none have any unreasonable burden. We are recruiting interested and active Board members as we pursue our long-term plans. If you would like to serve Christ and His church by serving on the Parish Board, please contact Aleksandar Zlatić, Board President, any member of the current Board, or the Parish Priest.

Prayer for our Parish

I ask everyone to remember our parish in daily prayer:

Lord, God and Savior of all, we thank You for the blessing of The Most Holy Theotokos parish in our lives. May Your word become alive in each and every one of us who strive to follow You. Please bless and multiply all the gifts — time, talent and treasure — which are given in thanks to benefit our mission and glorify Your name. Bless and multiply the givers and help us all to make present Your Kingdom. For You are the Giver of all that is good, O Christ our God, and to You we give glory, together with Your Father who is without beginning and Your all-holy, good and life-giving Spirit, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

P a s t E v e n t s :

Serbian/European Food festival held on September 30th and October 1st

The Orange County Serbian/European Festival, is one of Orange County's new cultural celebrations. Established 4 years ago, the festival strives to bring its heritage, its Orthodoxy, and of course, its wonderful food to individuals from throughout Orange County. It is one of The Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church's important public fundraisers. Throughout the day, guests enjoyed strolling through the **parking lot**, indulging in inventive spirits at the **Folk dancing and performance by our Dunav kolo group as well as Seven other National Folk dancing groups and a Sting Orchestra from El Camino College under the direction of Professor Dr. Ljubomir Velickovic in a big Party Tent!** Whether it's freshly-prepared Serbian/Mediterranean style food and pastries, an evening of **live music and beautiful choreographed dance**, or a unique shopping experience, The Orange County Serbian Festival gives everyone the chance to enjoy life like in Serbia and other Mediterranean countries. This was not only a celebration for our community to enjoy within itself, but also a vital opportunity to reach out to the neighborhood and general Southern California community – sharing our faith, cultural backgrounds and communal spirit with all of our guests. The event was a great success due to the hard work many parishioners from our Community. Sincere gratitude to all!

Schedule of Services

The Divine Liturgy is served regularly at 10:00 am every Sunday and on major Feast days at our Parish Center at Irvine Corporate Park, 2148 Michelson Drive, Irvine.

10:00 am: *Divine Liturgy*

11:30 am: *Sunday School*

12:00 pm: *Lunch*

Vespers service followed by the Sacrament of Holy Confession will be served every Saturday at 5:00 pm and on the eve of major Feast days at 7:00 pm.

Akathist Service to the Mother of God is served on Fridays at 7:00 pm

January 6th

БАДЊЕ ВЕЧЕ - CHRISTMAS EVE

Divine Liturgy at 10:00 a.m.

Nativity Vigil at 6:00 p.m.

Yule Log Ceremony and Lenten Dinner following church services (Освећење бадњака и вечера после вечерње службе). *Parents, please arrive with your children no later than 5:30 p.m.*

January 7th

БОЖИЋ - NATIVITY OF OUR LORD JESUS CHRIST – CHRISTMAS

Festive Divine Liturgy at 10:00 a.m. and Christmas lunch following.

January 8th

SYNAXIS OF THE MOST HOLY THEOTOKOS

Divine Liturgy 10:00 a.m.

January 9th

ST. STEPHEN THE FIRST ARCHDEACON AND MARTYR

Divine Liturgy 10:00 a.m.

January 13th

SERBIAN NEW YEAR CELEBRATION

Serbian New Year's celebration will be held at St. Mark Antiochian Church facility!

January 14th

ST. BASIL THE GREAT – New Year's Day – Divine Liturgy 10:00 a.m.

NO FASTING FROM JANUARY 7TH THROUGH AND INCLUDING JANUARY 17TH

In celebration of Christmas we do not fast at all (even on Wednesdays and Fridays) from January 7 through and including January 17. On January 18, however, we fast rigorously (no meat/poultry, dairy products/eggs or fish) in preparation for the Feast of Epiphany on January 19th.

January 18th

THEOPHANY EVE – KRSTOVDAN DIVINE LITURGY & GREAT BLESSING OF WATER 10:00 a.m.

Bring your empty bottles for holy water.

January 19th

THEOPHANY – БОГОЈАВЉЕЊЕ.

Divine Liturgy 10:00 a.m. Followed by Great blessing of Water.

January 20th

ST. JOHN THE BAPTIST – СВ. ЈОВАН КРСТИТЕЉ
Divine Liturgy 10:00 a.m.

ОСВЕЋЕЊЕ ВОДИЦОМ – EPIPHANY HOME BLESSINGS TO BEGIN JANUARY 18

We begin this new year with a great joy. Joy for the growth and stability of our beloved parish. Joy for our brotherhood in Christ in His Holy Church. As such, we should manifest that joy by asking for His blessings each year. A way to concretely ask for such a blessing is to have our homes blessed each year by a priest.

This is long-standing tradition in the Orthodox Church. Each year after the Feast of Theophany, we schedule the blessing of homes. Please contact me as soon as possible to schedule the blessing of your home or business.

PREPARATION FOR ST. SAVA PROGRAM

If you want your child to participate in the St. Sava program, please contact the priest @ 949 702-0706. All children who are participating in the St. Sava program must practice the poems at home and attend rehearsals. **The celebration will take place on Sunday January 28th.**

January 27th

ST. SAVA

Divine Liturgy at 10:00 a.m.

February 12th

САБОР СВ. ТРИ ЈЕРАРХА - SYNAXIS OF THE THREE HOLY HIERARCHS – Св. Литургија почеће у 10:00 часова пре подне. The Holy Divine Liturgy will begin at 10:00 a.m.

February 15th

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ - MEETING OF OUR LORD JESUS CHRIST IN THE TEMPLE – PRESENTATION.

Св. Литургија почеће у 10:00 часова пре подне. Holy Divine Liturgy will begin at 10:00 a.m.

GREAT LENT

Great Lent starts on Monday, February 19th and will end on Paschal Sunday on April 8st.

Make a sincere Lenten effort to pray, fast, give alms and journey with our parish in as many of the services as is possible. More quiet, less noise, more prayer, more Confession, less food, more Scripture, less TV should be a goal. The ultimate goal is fasting from

sin and Transfiguration of our life in Christ. **The Liturgy of Presanctified Gifts will be served on Wednesdays and Fridays during Lenten Season. The Presanctified Divine Liturgy will be served on Wednesdays at 7:00 p.m. and on Fridays at 10:00 a.m. The Great Cannon of St. Andrew will be served every evening during the First week of Lent at 7:00 p.m. Please join us!**

March 22nd

“MLADENCI”

The Divine Liturgy at 10:00 a.m.

The First Sunday of the Triodion Period: Sunday of The Publican and Pharisee

Introduction

The Sunday of the Publican and the Pharisee is the first Sunday of a three-week period prior to the commencement of Great Lent. It marks the beginning of a time of preparation for the spiritual journey of Lent, a time for Orthodox Christians to draw closer to God through worship, prayer, fasting, and acts of charity. It is also on this day that the Triodion is introduced, a liturgical book that contains the services from this Sunday, the tenth before Pascha (Easter), to Great and Holy Saturday.

Biblical Story

The name for this Sunday is taken from the parable of our Lord Jesus Christ found in Luke 18:10-14. This is the story of two men, one a Pharisee, a member of a Jewish sect known for its diligent observance of the Law, and the other a Publican, a government official charged with the responsibility of collecting taxes.

Both men enter the temple, and the Pharisee stands openly and prays,

thanking God that he is not like other men, specifically extortioners, the unjust, adulterers, “or even this tax collector” (v. 11). He then begins to list his religious accomplishments by stating, “I fast twice a week, and I give tithes of all that I possess” (v. 12).

In direct contrast to the pride of the Pharisee, the Publican goes to a place where he will not be noticed by others and beats his breast saying, “God, be merciful to me a sinner!” (v. 13).

Having told this story, Jesus affirms that it was the Publican who returned home justified and forgiven rather than the Pharisee. He states, “Everyone who exalts himself will be humbled, and he who humbles himself will be exalted” (v. 14).

The theme of this parable is repentance. Repentance is the door through which we enter Lent, the starting-point of the journey to Pascha. To repent signifies far more than self-pity or futile regret over things done in the past. The Greek term *metanoia* means “change of mind.” To repent is to be renewed, to be transformed in our inward viewpoint, to attain a fresh way of looking at our relationship with God and with others. The fault of the Pharisee is that he has no desire to change his outlook; he is complacent,

self-satisfied, and so he allows no place for God to act within him. The Gospel depicts him as a man that is pleased only with himself who thinks that he has complied with all of the requirements of religion. But in his pride, he has falsified the meaning of true religion and faith. He has reduced these to external observations, measuring his piety by the amount of money he gives.

The Publican, on the other hand, truly longs for a “change of mind.” He humbles himself, and his humility justifies him before God. He becomes, in the words of the Sermon on the Mount (Matthew 5:3), “poor in spirit.” He acknowledges that he is a sinner, and he knows that salvation is only found in the mercy of God. Here we find an example of true humility, an essential aspect of repentance. A “change of mind” and the transformation of our lives can only happen when we humble ourselves before God, acknowledge our willingness to turn from sin, and receive His grace into our lives.

Our preparation for Lent thus begins with a prayer for humility, the beginning of true repentance. Through repentance, we can find and return to the true order of things, a restoration of our spiritual vision that will guide us in a very difficult and challenging world. By entering Great Lent in humility and repentance, we can attain deeper communion with God as we receive His forgiveness and He blesses by guiding us to greater spiritual heights.

Icon of the Feast

The icon of the Sunday of the Publican and the Pharisee shows both men in the manner in which they enter the temple to pray. The Pharisee goes to a very prominent place where others will see him. The positions of his hands indicate that he is addressing God by speaking of his stature and accomplishments. In contrast, the Pub-

lican enters and remains in a low place, far from the holiest parts of the temple. His posture shows his openness to God, his humility, and his petition for mercy.

The icon also shows the state of both men as they leave the temple. Following the words of Christ in Luke 18:14, the Publican has now been exalted in the kingdom of God because of his humility. He leaves the temple forgiven, and he shows that he remains open to the will of God. In contrast, the Pharisee leaves the temple unjustified, still in need of forgiveness. Because of his pride and lack of repentance, he will be humbled before God, the One who knows the condition of each person's soul and who will offer the gift of salvation to those who come to Him in true repentance.

On Fasting

Fasting takes into account both the quantity and the quality of food. The idea is to eat a smaller amount of food during a fasting day; to abstain from fats and oils, as these tend to fatten the body and thereby to arouse lust and make one physically and spiritually lazy; to abstain from meat, fish, and products of animal origin, as these tend to excite carnal desire; and also to abstain from mere delicacies, as the consumption of these is a form of self-indulgence. St. John Climacus (c. 525-605) says: "Satiety of food is a begetter of unchastity." He also says, "Let us cut down fatty and greasy foods that inflame carnal desire, and foods that sweeten and tickle the larynx" (The Ladder, Migne PG 88, 864,865).

The practice of fasting is not regarded as an end in itself, as something having intrinsic value, but only as a means, as a necessary condition for the spiritual life. It belongs to

the category of what the Eastern, Byzantine Fathers call "bodily virtues," among which are prostrations, standing, and vigils. Referring to these, St. John Damascene (c. 676-c. 754) says that they "are rather instruments for the virtues; they are necessary, in one practices them with humility and spiritual knowledge. For without them neither do the virtues of the soul come into being, but in themselves they are of no benefit, any more than plants without fruit" (Philokalia, 2, 17). And St. Gregory the Sinaite (1289-1360), speaking specifically of fasting, observes: "Constant fasting whithers lust and gives birth to self-restraint" (Philokalia, 2, 272); while Callistos and Ignatios Xanthopoulos remark: "Fasting and self-restraint are the first virtue, the mother, root, source and foundation of all good" (Philokalia, 2, 370).

Dr. Constantine Cavarinos, *Anchored in God*

"When we fast, we search the earth and sea up and down: the earth in order to collect seeds, produce, fruit, spices, and every other kind of growing edible; the sea to find shellfish, mollusks, snails, sea-urchins, and anything edible therein.

We prepare dry foods, salted foods, pickled foods, and sweet foods, and from these ingredients we concoct many and motley dishes, seasoned with oil, wine, sweeteners, and spices. Then we fill the table even more than when we are eating meat. Moreover, since these foods stimulate the appetite, we eat and drink beyond moderation. And after that we imagine that we are fasting...

"And whoever taught those who fast in this way that such a variety and such quantities of food constitute a fast? Where did they read or hear that anyone who simply avoids meats or fish is fasting, even if he eats a great amount and different kinds of food?

Fasting is one thing, great variety in food another; fasting is one thing, eating great amounts of food another."

[Fasting and Science, 18-19]
Nicephorus Theotokis

THE ANNUAL PARISH MEETING

You are hereby invited to attend the Annual Meeting of our Parish, which will be held at our Parish Center, 2148 Michelson Dr., Irvine, California, on a Sunday, at the end of February or beginning of March (the exact date to be determined), following the Divine Liturgy and lunch. It is imperative that all of our faithful attend this meeting to discuss the many important matters about the future of our Parish.

The Parish Board will present the financial statement for 2017, and a budget proposal for 2018.

Please invite the people you know to join you. Also, it is essential that you submit your *Parishioner Application* and *Stewardship Pledge Forms* before the meeting to become a member in good standing. If you do not have these Forms, please contact Fr. Blasko @ (949) 702-0706. In anticipation of your presence at this meeting, we remain,

Yours in Christ,

Fr. Blasko Paraklis, Parish Priest
Aleksandar Zlatich, President

OFFERINGS of wine for Holy Communion, oil for the vigil lamps, candles for the Holy Altar table, and incense for services may be made by contacting the parish priest. The customary donations are as follow: for vigil lamps, \$20.00; wine, \$10.00 per bottle or \$65.00 per case; candles for the Holy Altar, \$30.00; and incense, \$40.00

Святитель Василий Великий

Слово на Святое Рождество Христово

Эта гомилия является шедевром православной гомилетики. За 1500 лет „Гомилия на Святое Рождество Христово“ так и остается одним из самых значимых текстов христианства.

isihazam.ru

Давайте почтим молчанием первое, особенное, Рождество Христово, свойственное Его Божеству. Более того, давайте положим себе за правило вообще не исследовать и не любопытствовать об этом с помощью наших понятий. Ибо что может вообразить себе ум там, где не были посредниками ни время, ни век, где образ не представим, где не было никакого зрителя и где нет никого, кто мог бы рассказать [об этом]? Или как язык поможет разумению? Но был Отец, и Сын родился. Не спрашивай: когда? но просто оставь в стороне сам вопрос. Не исследуй, как [это было]?

Ибо сам ответ невозможен. Ведь вопрос «когда» относится ко времени, а вопрос «как» неизбежно ведет к тому, чтобы представлять себе рождение телесным образом. Я могу представить доказательства из Св. Писания, что [Сын рождается] как Сияние от Славы (Евр 1:3) или как Образ от Первообраза. Но поскольку такой ответ не позволяет тебе любопытствовать своими помыслами, я обращаю твое внимание на неизреченность этого представления и признаю, что образ Божественного Рождения непостижим для мысли и невыразим в человеческих словах.

Итак, нам предстоит выяснить, какую часть истины можно отразить в этом рассуждении, даже если ум не в состоянии приблизиться к природе непостижимого, и слову затруднительно выразить природу, которая соответствовала бы тому, что хоть как-то доступно для мысли. Бог [явился] на земле, Бог [жил] среди людей, беседуя с ними уже не «из огня» (Исх 3:2), не «во [глазе] трубном» (Исх. 19:6), не на «дымящейся горе» (Исх 19:18), не «во мраке» (Исх. 20:21), не в «буре» (Евр. 12:18), приводящей в трепет души внимающих законодателей, но посредством [Своего] тела кротко и ласково, [как] с родными.

Бог [явился] во плоти, действуя уже не на расстоянии, как [это было] с пророками, но сделав человеческую природу сросшейся и соединенной с Самим Собой и, таким образом, возведя к Себе все человечество через посредство сродственной нам Своей плоти. Но могут сказать,

как это через одного Источник света пришел ко всем? Или каким образом Божество [явилось] во плоти? А вот так, как и огонь в железе: не переменяя место, но уделяя [свою силу].

В самом деле, огонь не переходит туда, где находится железо, оставаясь на своем прежнем месте, но уделяет ему свою собственную силу, так что и сам не умаляется от этой передачи, и всецело наполняет собой то, что становится ему причастным. Вот таким образом и Бог Слово одновременно и не удалился от Самого Себя «и обитал с нами» (Ин 1:15), не претерпел никакого изменения, «и Слово стало плотью» (Ин 1:15). И небо не опустело от Содержащего [его], и земля восприняла в свое лоно Непесного. Не примысливай [здесь] какого-то ниспадения Божества, ибо Ему не свойственно переходить с места на место, подобно телам. И не воображай себе, что Божество изменилось и превратилось в плоть, ибо то, что бессмертно, неизменно.

Ибо как спасительное лекарство, усвоенное телом, побеждает губительные [яды], или как царящая в помещении тьма рассеивается при внесении света, так же и господствовавшая над человеческой природой смерть уничтожилась присутствием Божества. И как лед в воде, все время, пока ночь и тень, подчиняет себе водное естество, когда же пригреет солнце, он тает от [его] лучей, так же и смерть царствовала до пришествия Христова. Когда же воссияла «благодать Божия и спасительная» (Тит. 2:1), и возшло «Солнце правды» (Мал. 4:22), тогда «поглощена была смерть победою» (1 Кор. 15:54), не выдержав приближения Истинной Жизни. О, глубина благодати и человеколюбия Божия! Но вместо этого превосходящего человеколюбия [Божия] мы противимся быть Его рабами. Люди исследуют причину, почему Бог [явился] среди людей, хотя им следует [прежде всего] поклониться благодати [Творца].

Итак, была избрана одновременно и Дева, и обрученная мужу, способная послужить этому Домостроительству, чтобы и девство было почтено, и брак не остался в пренебрежении. В самом деле, девство было избрано как

достойное освящения, а посредством обручения были восприняты и начатки брака. И то и другое вместе для того, чтобы Иосиф был собственным свидетелем чистоты Марии и чтобы, имея обручника в качестве стража жизни, она не была выдана клеветникам как осквернившая девство. Я могу высказать и другую мысль, ничуть не хуже, чем предыдущие: именно тогда настало время, подходящее для Вочеловечения Господа, которое было предопределено и предустановлено издавна, еще до создания мира, и в которое надлежало, чтобы Дух Святой и Сила Всевышнего образовала эту богоносную плоть.

В самом деле, Носимый во чреве мгновенно достиг совершенного состояния плоти, не проходя постепенного развития во времени. Об этом говорят сами [Евангельские] слова, ибо сказано не «зачатое», но «родившееся». Итак, эта плоть, будучи образована от Святости, была достойна того, чтобы соединиться с Божеством Единородного. «Родит же Сына, и наречешь имя Ему: Иисус» (Мф 1:21). Мы знаем, что имена, намеренно даваемые кому-нибудь, выражают лежащую в их основе природу, как, например, [имена] Авраам, Исаак, Израиль. Имя каждого из них скорее выражает достигнутую ими личную добродетель, чем телесные особенности. Это же относится и к имени «Иисус», то есть «Спаситель народа». И вот уже приоткрывается тайна, предопределенная прежде веков и проповеданная издавна пророками: «Се, Дева во чреве приимет и родит Сына, и нарекут имя Ему: Еммануил, что значит: «С нами Бог»» (Мф 1:23).

Здесь открывается смысл этого древнего имени, [включающего в себе] все Таинство [явления] Бога среди людей, ибо, как сказано, имя «Еммануил» означает «С нами Бог». И пусть никого не приводят в смущение коварные ухищрения иудеев, которые утверждают, что у пророка [Исайи] сказано не «дева», а «молодица»: «Се, молодица во чреве приимет». Прежде всего, было бы крайне неразумно полагать, что то, что должно было стать знамением, данным от Господа, представляет собой обыденное явление, согласующееся с природой вещей. Ибо что говорит пророк? «И продолжал Господь говорить к Ахазу, и сказал: проси себе знамения у Господа, Бога твоего; проси или в глубине, или на высоте. И сказал Ахаз: не буду просить и не буду искушать Господа» (Ис. 7:10-12). И немного далее: «Итак, Сам Господь даст вам знамение: Се, Дева во чреве приимет» (Ис 7:14).

До нас дошло предание о том, что Захария был убит иудеями между Храмом и жертвенником за то, что он поместил Марию в число дев уже после того, как Она родила Господа, и был обвинен толпой за то, что таким образом указал на это чудесное и достохвальное знамение: Дева рождает и девство не повреждается. «Когда же Иисус родился в Вифлееме иудейском во дни царя Иро-

да, пришли в Иерусалим волхвы с Востока и говорят: Где родившийся Царь Иудейский?» (Мф. 2:1-2). Маги — это персидский народ, искусный в предсказаниях, заклинаниях и неких природных противоядиях. Кроме того, они занимались наблюдениями за небесными явлениями. Подобными предсказаниями занимался, возможно, и Валаам, посланный Валаком для того, чтобы с помощью какого-то чародейства проклясть Израиль. В своей четвертой притче он говорит о Господе: «Человек видящий, слышащий слова Божии, имеющий ведение Всевышнего, который видит видение от Бога во сне; открыты очи его. Укажу Его, но еще не сейчас, ублажу Его, но Он еще не близко. Восходит звезда от Иакова, и восстает Человек от Израиля» (Числ. 24:15-17). Поэтому [волхвы], вспомнив древнее пророчество, стали искать место в Иудее и пришли разузнать, где родившийся Царь Иудейский. Возможно также, что благодаря явлению Господа сопротивные силы были, наконец, ослаблены, и волхвы, почувствовав, что их сила упразднена, пришли засвидетельствовать великую Силу Родившегося.

Поэтому они нашли Младенца и принесли Ему дары. Маги, этот отдаленный от Бога и чуждый Заветам народ, первыми удостоились прийти поклониться, потому что свидетельства, данные врагами, более достойны доверия. Ибо если бы первыми поклонились иудеи, то считалось бы, что они почтили [Господа] по причине родства [с Ним]. Ныне же те, кто не имели на то никаких оснований, поклоняются [Ему] как Богу, чтобы осудить соплеменников, распявших Того, Кому поклонились иноплеменники. Поскольку же они занимались наблюдением за движениями небесных тел, они не напрасно созерцали это удивительное небесное явление — новую и необычную звезду, восшедшую во время рождения Господа.

И пусть никто не связывает восход этой звезды с астрологической псевдонаукой. Ибо те, кто связывает рождение [человека] с изначально существующими звездами, полагают, что определенное расположение звезд является причиной всех жизненных обстоятельств для каждого [человека]. По этой причине ни одна из уже существовавших звезд не могла обозначить это царственное Рождество. Это была необычная звезда. В самом деле, те [звезды], которые были сотворены изначально, или совершенно неподвижны, или непрестанно движутся. А эта явившаяся [звезда], кажется, обладала одновременно этими обеими особенностями: она и двигалась, и оставалась неподвижной. И из числа уже существовавших [звезд] те, которые закреплены на одном месте, никогда не движутся, а планеты никогда не прекращают своего движения. Поскольку же эта [звезда] имела оба свойства: и движение, и покой, ясно, что она не относится к этим двум [разновидностям звезд].

Когда избыток воздуха, находящегося около земли, скапливается и перетекает в эфирную область, его плотные и мутные слои, испаряясь отсюда, становятся как бы материей для огня и принимают явный облик звезды. Но та [звезда], которая появилась на востоке и побудила волхвов отправиться на поиски Родившегося, вскоре исчезла из виду и второй раз появилась уже в Иудее, когда волхвы пребывали в недоумении. Из этого [можно сделать вывод], что она слушалась чьих-то [приказаний], служила кому-то и появилась ради кого-то. В самом деле, она «пришла и остановилась над тем местом, где был Младенец» (Мф. 2:9). Поэтому и волхвы, «увидев ее, возрадовались радостью весьма великою» (Мф. 2:10). Восприимем же и мы в сердца наши эту великую радость. Именно эту радость благовествуют Ангелы пастырям (см. Лк. 2:10). Итак, приидите, поклонимся вместе с волхвами, воздадим славу вместе с пастырями и будем ликовать вместе с Ангелами. «Ибо ныне родился вам Спаситель, Который есть Христос Господь» (Лк. 2:11). «Бог Господь и явился нам» (Пс. 118:27), не в «Образе Божиим», чтобы не привести в трепет немощное [человеческое естество], но в «образе раба» (Филип. 2:6-7), чтобы освободить это поработенное [естество]. Кто же так медлителен душой, кто так неблагодарен, чтобы не возрадоваться, не возликовать и не возвеселиться из-за этих событий? Это — общий праздник всей твари, который дарует миру то, что превосходит мир, посылает Архангелов к Захарии и Марии, являет Ангельские лики, восклицающие: «Слава в вышних Богу, и на земле мир, в человецех благоволение» (Лк. 2:14).

Давайте будем славить то, во что уже уверовали. Не будем проявлять излишнее любопытство к тому, о чем следует молчать. Итак, присоединись к тем, кто с радостью ожидает Господа с небес. Представь себе мудрых пастырей, пророчествующих священников, радующихся женщин, когда Гавриил научил Марию радоваться (Лк. 1:28), когда [младенец] Иоанн взыграл во чреве Елизаветы (Лк. 1:44). Анна [пророчица] благовествовала (Лк. 2:38), Симеон [Богоприимец] взял на руки (Лк. 2:28) — все они в малом Младенце поклонялись Великому Богу, не обращая внимания на видимое, но славословя величие Его Божества. Ибо Божественная Сила, как свет сквозь прозрачную среду, воссияла через человеческое тело, просвещая тех, у кого чисты очи сердца, в числе которых хорошо бы оказаться и нам, открытым лицом отражая Славу Господню, чтобы и нам преображаться из славы в славу (2 Кор. 3:18) благодатью и человеколюбием Господа нашего Иисуса Христа, Которому слава и держава во веки веков.

Аминь

Коледен поздрав

»Ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света« (Мат. 28:20).

Коя е най-важната истина на света? Вероятно ще има много отговори. Ние, православните християни, като се размислим задълбочено, също се питаме: коя от истините на света, с която човешкият разум може да влиза в допир, е най-важната? Задавайки въпроса в момента на писането на посланието, намираме и отговора, който е: Най-важната истина на света е, че Бог е с нас и ние не сме самотни на нашата планета. Нещо, което много често приемаме, без да се замисляме!

Представте си обаче, какво може да бъде нашето положение, ако Бог не е с нас и сме сами.

Помислете си, какво ще бъде нашето състояние, ако бяхме създадени от някакво безразлично същество, което ни е оставило да се оправяме сами. Животът ни едва ли би имал смисъл! Затова основното послание на Православната ни вяра и църква е, че Бог е с нас. Истина, която е предсказана за Господ Иисус, преди още Той да се роди: «И ще Му нарекат името Емануил, което ще рече, с нас е Бог» (Мат. 1:23). Върху тази основна истина сега можем да градим всичките си полезни начинания в живота. Защото, има Бог — ще има и правда. Има Бог — ще има и човешки напредък. Има Бог — ще има и свобода. Има Бог — ще има и любов между човеците.

Ако нямаше Бог, никое от тези неща нямаше да бъде дълготрайно. Така че, най-важното нещо за всички времена е тъкмо това обещание на Новия Завет: «Ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света» (Мат. 28:20), т.е. Емануил ще бъде винаги с нас. Той е и ще бъде с нас всяка минута. Ще ни придаде всичко, щом търсим царството Му и Неговата правда, щом изпълняваме Неговите изисквания, дисциплинираме себе си и постоянстваме в Неговите пътища.

Христос отново се роди — да Го прославим! Христос отново слезе от небесата — да Го посрещнем!

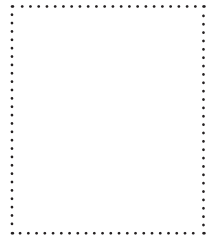
Да вярваме в Него и в Евангелието; да живеем с убеждението, че винаги сме пред благия поглед на Родилия се Богомладенец. Щом вършим това, ние ще реализираме и всичките си благонамерения, което е абсолютна гаранция за един богоутоден живот.

Честито Рождество Христово! Щастлива Новата 2018 година!

Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church
Orange County, California

2148 Michelson Drive
Irvine, California 92612

DR. IVANKA SRBINOVSKA & DR. MILOS BOSKOVIC

13372 Newport Ave. Suite G, Tustin, CA 92780, Tel. (714) 832-2672
www.TransformationDental.com

JOVANA JERINIC
Certified Public Accountant

Tel: 949.415.5415
jovana@jj-cpa.com
www.jj-cpa.com

Experienced CPA that specializes in providing the following services to small businesses and individuals:

TAX PREPARATION	QUICKBOOKS
ACCOUNTING	PAYROLL
BOOKKEEPING	BUSINESS CONSULTING

**STANCOM
CONSTRUCTION**

General Construction Contractor

Stanisa Stan Covic

Phone 714-812-2633

www.stancomconstruction.com

Orthodox Christian Cartoons & Comic Strips

www.ikonimation.com/FatherGabriel

~St. Nektarios of Agia Sophia

DIRECTIONS...to the Parish Center:

Location: Irvine Corporate Park
2148 Michelson Dr., Irvine
Between MacArthur & Von Karman

Directions: From North take San Diego Fwy 405 South. Exit at MacArthur Blvd., south toward airport. Turn left onto MacArthur. Turn left onto Michelson Dr. Pass Dupont. Parish Center on right side of street.

From South take San Diego Fwy 405 North. Exit at Jamboree Rd. Left onto Jamboree Rd. Over the freeway bridge to turn right onto Michelson Dr. Pass Von Karman. Parish Center on left side of street.